

Més municipals que mai

La baixa participació prevista el 27-M s'explica en gran part per la satisfacció dels ciutadans

ÀNGELS PONT*

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 20.05.07

A falta d'una setmana per a les eleccions municipals, la campanya ha animat una mica l'ambient preelectoral, fins ara in- existent. Les dades mostrals assenyalen que seran unes eleccions més municipals que mai, en les quals l'estat del municipi, la gestió de l'equip governant i la imatge de l'alcalde tindran més importància que no pas l'escenari polític de caràcter més general. Per primera vegada, les eleccions municipals no estan per davant de les autonòmiques catalanes i, per tant, no tenen la característica de primàries d'altres ocasions. Aquesta situació, junt amb un ambient electoral poc crispat, a Catalunya, afavoreix encara més la particularitat d'aquesta convocatòria i pot comportar, al seu torn, una percentatge d'abstenció més alt.

La baixa participació que preveuen les enquestes --no s'ha d'oblidar que hi ha eleccions en més de 900 municipis a tot Catalunya-- no és conseqüència del desinterès i el malestar dels ciutadans amb els seus ajuntaments i els seus alcaldes, sinó que possiblement s'explica en bona part per tot el contrari. El fet que, salvades algunes excepcions, els ciutadans estiguin satisfets amb l'evolució del seu municipi, la gestió del seu ajuntament i el seu alcalde, incentiva alguns ciutadans a abstenir- se precisament per facilitar la vic- tòria als que governen, encara que siguin els seus adversaris polítics. De fet, les últimes mobilitzacions electorals importants al nostre país han estat precedides sempre d'una conjuntura política en la qual el vot s'ha mobilitzat més a la contra d'alguna força política que no pas a favor d'alguna d'elles. L'últim exemple el tenim en l'alta participació i els excepcionals resultats dels socialistes catalans en les eleccions legislatives del 2004, que van acabar fent fora del Govern el Partit Popular.

Les enquestes publicades a EL PERIÓDICO durant aquesta setmana posen de manifest aquest ambient preelectoral relaxat, producte de la bona valoració

ciutadana tant de la gestió com dels governs municipals. A Girona, que és el municipi on es preveuen menys canvis, es continua percebant **Anna Pagans** com la millor alcaldessa d'una ciutat de la qual es valora molt positivament la qualitat de vida, i en la qual el seu principal adversari (CiU) continua sent incapaç de formular una alternativa creïble i capaç d'engrescar la ciutat on va tenir un clar avantatge en les últimes eleccions autonòmiques.

TAMBÉ ELS lleidatans mostren la seva satisfacció amb la marxa de la ciutat, la gestió i l'alcalde. En els tres anys que fa que és alcalde, **Àngel Ros** ha aconseguit un gran consens ciutadà tant en la valoració de l'actuació municipal com en relació amb la seva tasca d'alcalde, que fa que fins i tot els votants dels seus adversaris li reconeguin la seva bona tasca d'alcalde. **Ros**, que és la primera vegada que es presenta com a candidat, situa novament el Partit dels Socialistes de Catalunya amb un clar avantatge sobre els seus rivals i contradiu, igual que a Girona, les tendències de les últimes eleccions autonòmiques, en les quals Convergència i Unió va obtenir i va ampliar el seu avantatge respecte de les eleccions autonòmiques celebrades l'any 2003.

A Tarragona, malgrat existir força satisfacció amb la feina feta per l'equip municipal i el batlle sortint, es consolida la dinàmica de canvi que es va iniciar el 2003 i que situarà el PSC, liderat per **Fèlix Ballesteros**, per davant del seu principal competidor, en bona part fruit d'un relleu confús i poc plàcid del candidat convergent. Les tres capitals de província esmentades representen un bon exemple de la importància de les variables de pols municipal (ciutat, gestió i lideratge) en el moment d'incentivar o desincentivar la participació electoral.

Finalment, pel que fa a Barcelona, totes les enquestes assenyalen que la capital catalana continuarà tenint un govern d'esquerres. Una de les seves principals incògnites serà la distribució interna de les forces que el configuren i, l'altra, el resultat que els socialistes obtindran després de l'arriscada aposta de canvi, quan només falten nou mesos per a les eleccions. De moment aquest fet ha eclipsat, amb molta probabilitat, la principal idea força de CiU, el canvi, en bona part pel fet que l'únic candidat nou és, precisament, **Jordi Hereu**, el cap

de llista del PSC, el partit que fa 28 anys que lidera la ciutat de Barcelona.

L'evolució de les enquestes indica que el canvi d'alcalde ha repercutit positivament en el pols de la ciutat i que el nou candidat, fins i tot lluny de generar entusiasme, ha frenat el rebuig que alguns ciutadans tenien envers l'opció socialista i el seu alcalde. Tot plegat, situa els socialistes, en el pitjor dels casos, en els mateixos resultats que van obtenir en les eleccions municipals de l'any 2003.

AIXÍ DONCS, encara que les enquestes reflecteixen una participació més aviat baixa, també posen de manifest que la majoria dels ciutadans es mostren satisfets amb la marxa de les seves ciutats i que tenen expectatives positives de cara al futur. I això no sembla que sigui per cofoisme, sinó per la confiança que els ciutadans tenen en els polítics locals per resoldre els nous problemes o les noves necessitats que van sorgint en els diversos municipis de la geografia catalana.

*Directora de GESOP